

خبرهایی از
سرویس خبری جامعه بهائی
Bahá'í World News Service
(BWNS)

آبان ۱۴۰۳

معابد بهائی:

اعلام ساخت سه معبد بهائی جدید

۹ آبان ۱۴۰۳

ساخت معابد در نقاط مختلف جهان نتیجه سرعت گرفتن توسعه جوامع بهائی است. در چنین جوامعی، روحیه نیایش که در حال شکوفایی است در کنار جلسات دعا، هماهنگی اجتماعی را تقویت می‌کنند. این گردهمایی‌ها، همراه با برنامه‌های آموزشی، که برای مشارکت در دستیابی به رفاه بشریت ایجاد توانمندی می‌کنند، تعامل پویایی را بین عبادت و خدمت به اجتماع بوجود می‌آورند.

هنگامی که عبادت و خدمت در تار و پود حیات جامعه در هم تنیده می‌شود تحولی عمیق رخ می‌دهد: افرادی که پیش از این به عنوان غریبه از کنار هم می‌گذشتند، اکنون به عنوان دوست در مسیر معنوی مشترکی با هم قدم برمی‌دارند.

از طریق تجربه دعا و تأمل جمعی، قلب‌ها به هم نزدیک می‌شوند و با وجود موانع اجتماعی دیرینه پیوندهای دوستی واقعی میان افراد شکل می‌گیرد. آنچه به عنوان گردهمایی ساده‌ای برای دعا آغاز می‌شود، به فضایی تبدیل می‌گردد که در آن افراد، در جستجوی مشترک برای معنا و هدف به هم متصل می‌شوند و امیدها و چالش‌های جامعه تبدیل به دغدغه‌ای برای همه می‌شود.

مرکز جهانی بهائی — بیت العدل اعظم برنامه‌های ساخت سه معبد بهائی جدید را اعلام کرده‌اند. این امر نقطه عطفی دیگر در تحقق چشم‌انداز این بناهای مقدس است که نمادهایی از وحدت و نشاط معنوی به شمار می‌روند.

دو معبد ملی - یکی در برازیلیا، برزیل، و دیگری در لیلونگوه (Lilongwe)، مالاوی - و یک معبد محلی نیز در باتوری (Batouri)، کامرون ساخته خواهند شد.

این برنامه‌ها در حالی اعلام می‌شوند که جوامع سراسر جهان شاهد تأثیر روزافزون معابد بر حیات اجتماعی و معنوی هستند، تأثیراتی که نمونه‌هایش را در افتتاح اخیر معبد پورت مورسبی، پاپوآگینه‌نو و معابد در دست احداث بیهارشریف در هند؛ تورنتو در کانادا؛ کانچانپور (Kanchanpur) در نپال؛ و موینیلونگا (Mwinilunga) در زامبیا می‌شود دید.

آثار بهائی از این معابد با عنوان مشرق‌الاذکار به معنای «محل برخاستن ذکر الهی» یاد می‌کنند. معابد بهائی تجسم مفهوم جدیدی از فضاهای عبادت هستند. آن‌ها همچنین مأمنی برای دعا و توجه و تمرکز و مراکز هستند که در آن هماهنگی میان عبادت و خدمت جلوه عملی می‌یابد.

با گذشت زمان و با گسترش این توانمندی برای خدمت، در نهایت با ساخت معابد، مرحله جدید و متمایزی آغاز می‌شود. سپس این بناهای مقدس به کانون‌هایی برای فعالیت‌های بیشتر تبدیل می‌شوند که منجر به توسعه اجتماعی، بشردوستانه و آموزشی شده و به رفاه جمعیت‌های اطراف کمک می‌کنند.

شیلی:

معبد شیلی، هشت سال پس از تأسیس همچنان موجب تعالی قلوب و الهام‌بخش خدمت است

۱۵ آبان ۱۴۰۳

خانم اوره در گفت‌وگویی اخیر با سرویس خبری توضیح داد که چگونه این معبد، که به زیبایی از دامنه‌های کوه‌های آند برمی‌خیزد، از زمان افتتاح آن در سال ۲۰۱۶ تا حال، الهام‌بخش بیش از دو و نیم میلیون بازدیدکننده بوده تا به سوالات اساسی زندگی بپندیشند و نقش خود را در پیشرفت اجتماعی بررسی کنند.

خانم اوره گفت: «این معبد همچون مغناطیسی اعضای جامعه مدنی، رهبران جوامع دینی، فعالان رسانه‌ای و مقامات دولتی را به خود جذب کرده تا با نگاهی فراتر از معیارهای صرفاً اقتصادی توسعه و با در نظر گرفتن اصول معنوی همچون عدالت و شرافت ذاتی انسان‌ها، سوالات اساسی درباره پیشرفت اجتماعی را بررسی کنند.»

این گفتگوها به پروژه‌های مشترک مختلفی با نهادهای دولتی و سازمان‌های جامعه مدنی، در زمینه‌های حیاتی برای آینده شیلی منجر شده است که از میان آن‌ها می‌توان به ایجاد شهرهای مرفه، تقویت انسجام اجتماعی و تقویت رابطه انسان با طبیعت اشاره کرد.

سانتیاگو، شیلی — معبد بهائی شیلی به تازگی هشتمین سالگرد تأسیس خود را طی گردهمایی دو روزه‌ای با حضور بیش از ۶۰۰ شرکت‌کننده جشن گرفت. این رویداد فرصتی را برای تأمل در این مورد فراهم کرد که چگونه این بنای مقدس به مرکزی برای تحول روحانی و اجتماعی در اجتماع شیلی تبدیل شده است.

معماری معبد شاهکاری از طراحی و مهندسی پیشرفته به شکل فرمی طبیعی است که گویی به‌طور ارگانیک در محیط پیرامونش سر بر آورده است. اما نقش معبد در حیات اجتماع بسیار فراتر از معماری خیره‌کننده آن است.

ورونیکا اوره (Veronica Ore)، مدیر معبد، در جشن‌های سالگرد تأسیس گفت: «این معبد مشعلی از امید و مکانی برای ملاقات همه مردم است که لطافت و عظمت را با هم درمی‌آمیزد. این مشرق‌الاذکار، محل برخاستن ذکر الهی و پناهگاهی برای همه بی‌هیچ تفاوتی است.»

او افزود: «در طول این سال‌ها، ما افتخار داشته‌ایم که با جوامع، موسسات و مقامات مختلف ارتباط برقرار کنیم، دانش‌مان را با یکدیگر به اشتراک بگذاریم و پیوندهایی فراتر از موانع اجتماعی ایجاد کنیم.»

رویدادهای فرهنگی در معبد، سبب گرد هم آمدن گروه‌های سرود و هنرمندان در جشن‌هایی شده که جلوه‌ی زیبایی از هنر در فرهنگ‌های متنوع را به نمایش می‌گذارند. همچنین برنامه‌های آموزش اخلاقی بهائی به جوانان کمک کرده تا برای خدمت به جوامع خود اصولی را بررسی کنند و توانمندی‌هایی را توسعه دهند. از طریق چنین پروژه‌هایی شرکت‌کنندگان از پیش‌زمینه‌های مختلف، از جمله زنان و مردمان بومی که صدای‌شان از دیرباز به حاشیه رانده شده راه‌های جدیدی برای مشارکت در پیشرفت اجتماعی یافته‌اند.

حسن گوزمان (Hasan Guzman)، داوطلبی جوان در محل معبد، گفت: «این معبد الهام‌بخش من در خدمت به دیگران است زیرا این مکان به شخص من کمک کرده تا ویژگی‌هایی مانند عشق و درک دیگران را در خودم پرورش دهم. همه‌ی کسانی که در این اینجا خدمت می‌کنیم همواره از نظر معنوی به واسطه‌ی هدفی مشترک به هم متصل هستیم.»

فرانکو آنلو (Franco Anello)، داوطلب جوان دیگری درباره‌ی مشاهدات خود گفت: «یکی از الهام‌بخش‌ترین چیزها برای من دیدن تأثیر معبد بر بازدیدکنندگان است؛ تأثیر مثبت امید، ارتباط، معنویت و صلح و آرامشی که از حضور در معبد دریافت می‌کنند.»
خانم اوره با تأمل بر جشن‌ها گفت: «گردهمایی‌های مربوط به سالگرد نشان دادند که چگونه این معبد، برافراشته بر دامنه‌ی کوه‌های آند، رشته‌کوهی که قاره‌ی آمریکای جنوبی را متحد می‌کند، به نمادی از قدرت وحدت تبدیل شده است.»

ДОКУМЕНТАЛЬНЫЙ ФИЛЬМ

Ради Улучшения Общества

СООБЩЕСТВО БАХАИ КАЗАХСТАНА

قزاقستان:

مستندی جدید مسیرهای پیشرفت اجتماعی را بررسی می‌کند

۱۷ آبان ۱۴۰۳

یکی از شرکت‌کنندگان در این برنامه‌ها گفت: «ما همه یکی هستیم و برای دستیابی به ارزش‌هایی که به وحدت بیشتر منجر شوند تلاش می‌کنیم.»

تمرکز این مستند بر این است که جوانان چگونه توانمندی‌شان برای مشارکت در پیشرفت اجتماعی را توسعه می‌دهند. نوجوانان در گروه‌های همسالانشان در گفت‌وگوهای معناداری در مورد هدف زندگی‌شان شرکت می‌کنند.

یکی از تسهیل‌گران این گروه‌های جوانان توضیح می‌دهد که گفت‌وگوهای آن‌ها به شرکت‌کنندگان الهام می‌بخشد تا آینده‌ای را تصور کنند که در آن دستاوردهای حرفه‌ای و خدمت به اجتماع به طور طبیعی اجزای درهم‌تنیده‌ای از یک زندگی منسجم باشند. او می‌گوید: «آن‌ها شروع می‌کنند به فکر کردن در مورد اینکه چگونه می‌توانند برای اجتماع خود مفید باشند و در حرفه‌ای که واقعاً دوست دارند، مشغول به کار شوند.»

الگوی متمایزی در سراسر فیلم به وضوح دیده می‌شود که در آن اصول معنوی مانند رفع تعصبات، برابری زن و مرد و عدالت – با سنت‌های فرهنگی هماهنگ می‌شوند و آن‌ها را تقویت می‌کنند. به گفته یکی از افراد، پروژه‌های آن‌ها «در حال ایجاد الگوی منحصر به فردی از روابط اجتماعی است که جلوه‌گر تنوع خانوادۀ واحد انسانی است.»

آستانه، قزاقستان — مستند جدیدی با عنوان «برای بهبود اجتماع» بررسی می‌کند که چگونه پروژه‌های جامعه‌بهبودی در قزاقستان به پیشرفت معنوی و مادی کمک می‌کند. این فیلم بخشی از مشارکت جامعه‌بهبودی در گفت‌وگوهای روبه‌رشد در اجتماع، در مورد غلبه بر تعصبات و پرورش وحدت است. این فیلم ۲۳ دقیقه‌ای که توسط بهائیان قزاقستان تولید شده است، بررسی می‌کند که چگونه پیوندهای وحدت در خانواده‌های گسترده از پیشینه‌های دینی متنوع از طریق مشورت و جلسات دعا تقویت می‌شوند. این فرآیند، الگوهای جدیدی از حمایت را پرورش می‌دهد و حس هدفمندی جمعی را در سراسر محله‌ها تقویت می‌کند.

یکی از شرکت‌کنندگان توضیح می‌دهد: «تمام خانوادۀ گسترده ما والدین، عموها، پسرعموها، دخترعموها و سایر بستگان، از طریق جلساتی که در آن‌ها با هم دعا می‌خوانیم و به خالق‌مان روی می‌آوریم، با هم متحد می‌شویم. این جلسات سرور خاصی را در قلب من ایجاد می‌کنند.»

این فیلم بررسی می‌کند که چگونه پروژه‌های آموزشی اخلاقی بهائی، که به روی افرادی از هر پیشینه‌ای باز است، آگاهی‌بخش‌ترین و فراينده نسبت به بهم‌پیوستگی انسان‌ها را پرورش می‌دهد. این برنامه‌ها به شرکت‌کنندگان کمک می‌کنند تا همزمان با کاوش مفاهیم عمیقی مانند یگانگی بشر، قابلیت‌های خود را برای خدمت به هم‌وطنان خود توسعه دهند.

گزارش مهم جدیدی به مجموعه بی سابقه‌ای از بیانیه‌ها و گزارش‌ها اضافه می‌شود و دهه‌ها خشونت علیه بهائیان ایران را مورد توجه قرار می‌دهد

۲۱ آبان ۱۴۰۳

نیویورک - ۲۱ آبان ۱۴۰۳ - گزارش مهم جدیدی با عنوان «بیگانگان: خشونت چندوجهی علیه بهائیان در جمهوری اسلامی ایران» به تازگی در نیویورک منتشر شده است. این گزارش خشونت‌هایی را که از زمان انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷ در طول ۴۵ سال آزار و سرکوب مستمر در تمامی جنبه‌های زندگی بر بهائیان تحمیل شده مورد توجه قرار می‌دهد.

«بیگانگان» جدیدترین گزارش از سلسله گزارش‌ها و بیانیه‌های بسیار مهم و مستقل درباره بهائیان در ایران است که در چند ماه اخیر منتشر شده‌اند. این موارد عبارتند از: گزارشی از سازمان «دیده‌بان حقوق بشر» با عنوان «چکمه روی گردنم» که مشخص کرد رفتار حکومت ایران با جامعه بهائی مصداق جنایت علیه بشریت در زمینه سرکوب دینی است؛ گزارش کمیته حقیقت‌یاب سازمان ملل در مورد ایران که آزار و سرکوب وسیع وارد شده به زنان بهائی ایران در جنبش زن، زندگی، آزادی را مستند کرد؛ گزارش نهایی جاوید رحمان، گزارشگر ویژه سابق سازمان ملل در امور حقوق بشر در ایران، در تیر ۱۴۰۳ (ژوئیه ۲۰۲۴) که در آن اعلام کرد: «بهائیان به قصد نسل‌کشی مورد هدف و سرکوب قرار گرفته‌اند»؛ و همچنین انتشار نامه مشترکی از سوی ۱۸ گزارشگر ویژه و کارشناس کارگروه‌های سازمان ملل، اقدامی کاملاً بی‌سابقه که از آن طریق این متخصصین، مشترکاً به جمهوری اسلامی ایران برای افزایش اخیر حملات علیه زنان بهائی اعتراض کردند.

گزارش اخیر توسط «بنیاد عبدالرحمن برومند برای حقوق بشر در ایران» و در همکاری با سازمان «عدالت الیوس در دانشگاه موناخ» تهیه شده است، اندیشکده‌ای که توسط مای ساتو (Mai Sato)، گزارشگر ویژه جدید سازمان ملل در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران، تأسیس شده و مدیریت می‌شود. این گزارش بر خشونت‌هایی تمرکز دارد که از زمان ظهور آیین بهائی در سال ۱۲۲۳ علیه جامعه بهائی اعمال شده و بر اساس نظریات یوهان گالتونگ جامعه‌شناس سه نوع خشونت را مستند کرده است: خشونت مستقیم، ساختاری و فرهنگی. این گزارش نشان می‌دهد که این خشونت‌ها بخشی از تلاش سیستماتیک حکومت ایران برای حذف بهائیان از صحنه اجتماع هستند.

گزارش «بیگانگان» همچنین خاطرنشان می‌کند که روحانیون شیعه ایران از زمان شکل‌گیری دیانت بهائی تا کنون، در تلاش برای «توجیه تبعیض و ستم خود» بهائیان را «نجس» خوانده‌اند. از دیگر یافته‌های این گزارش این است که بهائیان ایران با جنایت علیه بشریت در زمینه سرکوب دینی مواجه بوده‌اند. در گزارش آمده است: «سرکوب بهائیان در ایران مبتنی بر یک ایدئولوژی چندوجهی است که تکیه بر روایت‌های دینی، سیاسی و تاریخی دارد. این ایدئولوژی، مخالفت‌های الهیاتی را با نظریه‌های توطئه و احساسات ملی‌گرایانه ترکیب کرده... در قانون گنجانده و در قالب شکل‌های مختلف تبعیض و سرکوب نهادینه کرده است.»

مراسم رونمایی از گزارش «بیگانگان» در نمایندگی دائم آلمان در سازمان ملل در نیویورک برگزار شد. سفیر آلمان و معاون نماینده دائم آلمان در سازمان ملل، آقای توماس پیتر زاهنیسن در صحبت‌هایش بر این تأکید کرد که بهائیان «تنها به دلیل استفاده از حق‌شان در انجام آیین‌های دینی خود از آزادی‌هایشان محروم شده‌اند... ما از گزارش‌های متعددی از شکنجه، اعترافات اجباری و دیگر انواع آزار و اذیت مطلع هستیم که نشان می‌دهد این رویه‌ها متأسفانه بسیار رایج‌اند.» وی افزود: «اما داستان بهائیان در ایران تنها داستان سرکوب نیست، بلکه داستان انسانیت، استقامت و شجاعت نیز هست. با وجود ظلم و سرکوب و فرهنگ ارباب، زنان و مردان بهائی مروج عدالت و برابری هستند، برای احقاق حقوقشان تلاش می‌کنند و در دفاع از حقوق دیگران آن‌ها را یاری می‌رسانند. آن‌ها نماد استقامت‌اند و نه تنها حامی جامعه خود بلکه حامی اطرافیان‌شان نیز هستند.»

سفیر زاهنیسن گفت: «برای ما، حقوق بشر امری عمومی است که نمی‌توان آن را تفکیک کرد. ما همچنان از ایران می‌خواهیم که تعهدات بین‌المللی خود را در زمینه حقوق بشر ادا کند.»

گزارش «بیگانگان»، با استناد به منابع عمومی حقوق بشری و ۵۷ مصاحبه با بهائیان که تجربیات شخصی خود را به اشتراک گذاشتند از موارد خشونت مستقیم شامل اعدام، زندان، تخریب و مصادره اموال، خشونت ساختاری از جمله محرومیت از حق تحصیل و امرار معاش، خشونت فرهنگی از جمله نفرت پراکنی توسط روحانیون و رسانه‌های حکومتی و تخریب قبرستان‌ها پرده برمی‌دارد.

دکتر رویا برومند، مدیر اجرایی «بنیاد عبدالرحمن برومند» بنیادی که تهیه‌کننده این گزارش است، گفت با شکل‌گیری آیین بهائی در ایران در میانه قرن نوزدهم، بهائیان از همان ابتدا با تبعیض مواجه شدند. بر اساس این گزارش «پیروان این آئین به عنوان کافران مرتد تلقی می‌شدند، و از آن زمان تا کنون با آزار و سرکوب مداوم و شدیدی مواجه بوده‌اند که در دوره‌هایی با خشونت افراطی و محرومیت سیستماتیک از حق زندگی همراه بوده است.»

در عین حال یکی از یافته‌های این گزارش این است که مردم ایران به شکل فزاینده‌ای در مقابل سیاست تبعیض علیه جامعه بهائی «ایستادگی» کرده‌اند.

کریستوفر الکساندر یکی از پژوهشگران این گزارش گفت: «با وجود تلاش‌های مکرر برای القای احساسات ضدبهائی در جامعه، یافته‌های ما نشان می‌دهد که در واقع عموم مردم، حداقل تا حدی، در برابر اثرات پروپاگاندای حکومتی مقاومت می‌کنند. این نکته از این جهت قابل توجه است که نظریه گالتونگ را مبتنی بر اینکه خشونت مستقیم، ساختاری و فرهنگی تقویت‌کننده یکدیگر هستند به چالش می‌کشد.»

الکساندر افزود: «در حالی که خشونت مستقیم و ساختاری به شدت توسط حکومت در حال تشدید است به نظر می‌رسد که توده‌های مردم هر چه بیشتر از پذیرش این فرهنگ خشونت‌آمیز خودداری می‌کنند. اکثر مصاحبه شونده‌ها ما به تغییری در نگرش عمومی مردم نسبت به بهائیان اشاره کردند، تغییری از تحقیر و دوری گزیدن در زمان انقلاب به بی‌تفاوتی و اکنون بیش از پیش به پذیرش و حتی حمایت از جامعه بهائی در دوران اخیر.»

مای ساتو، گزارشگر ویژه جدید سازمان ملل در زمینه حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران، بهائیان ایران را به دلیل شهامت و استقامت‌شان ستود و از کمپین اخیر #داستان_ما_یکیست تقدیر کرد. او به حذف بهائیان از قانون اساسی ایران به عنوان یکی از راه‌های توجیه آزار و سرکوب توسط مقامات ایرانی اشاره کرد و گفت: «آنچه این گزارش نشان می‌دهد این است که جامعه ایران در مقابل خشونت ساختاری تحمل شده توسط حکومت، مقاومت می‌کند و آن را نپذیرفته است. این پایانی امیدبخش و دلگرم‌کننده برای این گزارش است.»

بانی دوگل، نماینده ارشد جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل متحد، در سخنان پایانی خود در مراسم رونمایی از این گزارش گفت: «از آنجایی که بهائیان در جمهوری اسلامی ایران به رسمیت شناخته نمی‌شوند، توجه بین‌المللی تنها محافظ آن‌ها در برابر بی‌عدالتی‌های شدید حکومت ایران است.»

خانم دوگال مراتب قدردانی خود را نسبت به فعالان و سازمان‌های جامعه مدنی همچون «بنیاد عبدالرحمن برومند برای حقوق بشر در ایران» و سازمان «عدالت الیوس» ابراز کرد که «شهامت این را داشته‌اند که برخیزند» و درباره وضعیت جامعه بهائی ایران «اطلاع‌رسانی کنند.»

«این توجه در سطح بین‌المللی به بهائیان که در ایران زندگی می‌کنند و از سرکوب‌ها رنج می‌برند امید می‌بخشد، از حکومت ایران می‌خواهد که به تعهدات بین‌المللی خود پایبند باشد و سیاست‌های خشونت‌بار خود نسبت به تمامی قربانیان نقض حقوق بشر در ایران را متوقف کند.»